

A lšíček

Ročník IX.

podzim 2009/2010

číslo 1

Mikulášskou nadílku výborně připravili žáci 9.B.

Jak probíhala Mikulášská nadílka ve škole

Slyšeli jsme cinkání a potom sem vlítli čerti. Mikuláš řekl: „Všechny zlobivý děti do pekla!“ Hodným dal anděl sladkosti. A ještě čerti bouchali do lavic. Mně se líbil Mikuláš a anděl. A nelíbilo se mi, jak mi jeden čert vrčel do ucha. *Marie Chrtová, 3.A*

Čerti tu byli strašidelní. Tloukli do lavic tak, že jsem si myslela, že je rozbijí. Nejhorší na tom všem bylo, že když Mikuláš četl, koho odnesou čerti, tak v tu chvíli nevíte, jestli jste byli dost hodní. Andělé a Mikuláš byli krásní. Druhou hodinu, když jsme si mysleli, že už neprijdou (protože tu byli první hodinu), tak pořád cinkali řetězy a jeden čert pootevřel dveře a nakoukl do třídy.

Kateřina Madarová, 3.A

STONOŽKA

Stonožka se u nás koná už několikátým rokem a pořád úspěšně. Vydělané peníze jdou vždy pod heslem „Děti dětem“ na pomoc dětem, které ji potřebují.

Jak to vlastně vše probíhalo. Děti začaly vyrábět různé předměty, které dělaly ve škole nebo s rodiči a prarodiči doma.

A pak už stačilo jen postavit stánky. Děti začaly prodávat a rodiče, kteří byli o všem informováni, si začali kupovat dárečky nebo perníčky, které také dělali sami žáci.

Letos žáci vydělali úžasných 6 912 Kč, které byly zaslány na konto Stonožky. A tím pomohli jiným dětem, které to potřebovali více.

Také bychom chtěli poděkovat všem lidem, kteří si u nás zakoupili nějaký výrobek. A děkujeme i těm, kteří se na akci podíleli...

Magda Kunešová a Nina Kubová, 8.B

Andělské zvonění školní družiny a mateřské školy Smetanova se v tělocvičně změnilo v zápolení andělků v nošení peřiček, házení papírových koulí a stavění věže z kostek. Sladkou odměnu dostali všichni a děti ze školky nám přinesly perníkové čerty a Mikuláše. Setkání předškoláků a prvních dvou ročníků naší školy se zúčastnilo 39 dětí. Všechny děti si odnášely hezké zážitky na andělské odpoledne.

KOMETA

Dne 26. října 2009 jsem se vydali na dějepisnou expedici. Ráno jsme se sešli u vlakového nádraží ve Vodňanech, odtud jsem jeli vlakem do Čičenic, kde jsem čekali asi 10 minut na vlak, který nás odvezl do Protivína. Odtud jsme pak pokračovali pěkně pěšky, a kdyby nepršelo, bylo by nám hezky. Zanedlouho totiž mělo několik členů výpravy v botách mokro (Byl jsem mezi nimi ☺).

Jak jsme pokračovali, začínali se objevovat první mohyly. Pan učitel nám o nich chvíli vyprávěl. Potom jsem pokračovali, až jsem dorazili ke keltské svatyni. Zde jsme našli val, který pravděpodobně obklopoval celou svatyni.

Pote jsme šli už ke zlatodolům Kometa, bylo to trošičku do kopce, ale šlo to. Už jsme se blížili k odbočce na Kometu, ale nechťelo se nám na ten kopec, tak jsem zahrnuli o chvíli dříve, a proto jsme zabloudili. Chvíli jsme chodili po lese a za chvíli jsme chytili „stopu“, po které jsme pokračovali. Když si pan učitel myslel, že se blížíme, a hledali jsme zlatodoly, nemohli jsme zlatodoly najít.

Nakonec jsme alespoň jeden objevili, jak se později zjistilo (zhruba za několik dní), že jsme našli nový zlatodůl. Během cesty jsme si zahráli indiánskou hru, která se jmenuje Trojnožka, moc mě tato hra bavila. Vlak jsme stihli a všichni se ve zdraví vrátili.

Moc děkuji panu učiteli Bromovi, že tuto dějepisnou exkurzi uspořádal.

Martin Bejtík, 9.B

Dodatek:

Děkuji Martinovi, jak hezky popsal naši cestu. Pravdou je, že jsem zvolil zkratku lesem, což se v Píseckých horách silně nevyplácí, protože jsou to lesy hluboké a téměř bez značených cest. Prostě jsme zabloudili, což nám přineslo nejen návštěvu velmi zajímavých přírodních míst, kam bychom se jinak nepodívali, ale i fyzicky namáhavou cestu skrze les. Můj obdiv patří tedy všem účastníkům expedice, kteří putování bez nejmenšího zaváhání zvládli.

Zdeněk Brom

„Chci pro svého syna jako dárek plnicí pero,“ říká zákazník.

„Má to být překvapení?“ ptá se prodavač.

„Ano, on čeká pod stromečkem

„Sedm statečných“ cestou na Kometu – David Daniel, Michael Ceplecha, Lukáš Malík, Jakub Staněk, Martin Bejtík, Petr Doležal a Jan Mach.

Setkání s paní spisovatelkou Jaroslavou Volutovou

V listopadu navštívila žáky naší školy paní spisovatelka Jaroslava Volutová, která píše knihy pro děti – např. Kouzelná babička Kamilka a její létající chaloupka. Dětem vyprávěla o tom, proč knihy začala psát a jak se vlastně taková kniha píše. A jak vnímaly besedu s paní spisovatelkou děti?

„Zaujalo mě, jak paní spisovatelka přečetla jednu část pohádky o králi Škorpionovi. Beseda se mi líbila a byla jsem ráda, že tu paní spisovatelka byla.“

Anh Phuong Do, 3. A

„Beseda byla nádherná. Paní spisovatelka nám řekla, že tam (v knize pohádek) jsou jména její rodiny. Hlavní postavy, tedy babička Kamilka, je její hodná babička, která také všem pomáhala. Také nám četla jednu kapitolu, která se jmenovala O babičce Kamilce a králi Škorpionovi. Mně osobně se to strašně líbilo.“

Kateřina Madarová, 3. A

Velmi nás potěšilo, že náš bývalý žák Petr Doležal uspořádal ve spolupráci s MaG Vodňany pro místní občany přednášku o výsledcích své dlouholeté badatelské práce zaměřené na nález křepického zlata. Posлуhači, kteří do posledního místa zaplnili přednáškovou místnost, si vyslechli mnoho nových informací o jedné z největších zajímavostí Vodňanska.

Ekologicko – přírodopisné pobyty ve Stožci

V letošním roce jsme se již potřetí vypravili s paní učitelkou Růžičkovou a paní vychovatelkou Prášilovou na přírodovědný a vlastivědný pobyt. Tentokrát to bylo na dva dny na Šumavu do Stožce. Odjžděli jsme v pondělí 21.9. vlakem. Paní učitelka nám tam zajistila program v Informačním centru. První den jsme pracovali s mapou, značkami a povídali si o NP Šumava. Druhý den jsme zkoumali živočichy žijící v rybníce, řece a v náhonu. Bylo to moc zajímavé. Ve volných chvílích nám udělala program paní učitelka - sportovali jsme, hráli různé hry a soutěžili. Nejvíc se mi líbilo, když nás rozdělili do rodinek. Já jsem byla v rodině Mráčkových dcera. Na Šumavě se mi moc líbilo, škoda, že jsme tam nemohli být déle.

Renata Regálová, 5.B

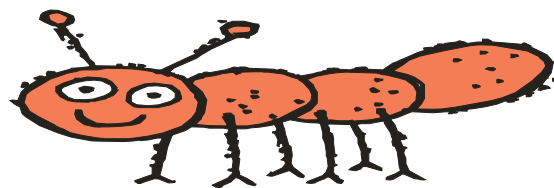
Na fotografii vidíte, jak jsme lovíli vodní živočichy.

V měsíci září jsme se vypravili na dva dny do Stožce. Výlet pro nás připravila naše paní učitelka Anna Tíková a jel s námi pan ředitel Pavel Škudla. Prožili jsme dva krásné dny. Dokladem toho byly projekty, které jsme dělali ze získaných materiálů. Co všechno jsme zažili? Výlet na Stožeckou kapli, kde jsme spatřili léčivou studánku, vyráběli jsme palety barev, naslouchali přírodě, hráli hry v terénu i v klubovně, modelovali z těsta Šumavu, vyslechli přednášku o rybách a zvěři. Bylo toho hodně a bylo to moc hezké. Všichni se těšíme na 10. prosince, pojedeme do Prahy poznávat její historii a zažít vánoční atmosféru.

Za všechny žáky 5.A

Matěj, Marek, Jára, Kristýna, Vašek, Jana, Petr

S naší třídou 7.B jsme také byli na ekologickém kurzu ve Stožci. Dělali jsme tam spoustu zajímavých věcí. Byli jsme u Stožecké kaple, kde se nám naskytl nádherný pohled. Všude kolem byly obrovské kameny. Také jsme hráli různé přírodní hry v lese.

Lenka Zimová

Nejvíce se mi líbilo, že jsme se učili o chráněné přírodě, o kůrovci, hodně chodili v přírodě a vylezli jsme až na Stožeckou skálu.

Kryštof Kot

Dobře si pamatuju na 1. zónu národního parku, bylo to tam hezké. A Stožecká kaple byla hezká. Ten pramen u ní měl být léčivý, ale nebyl. Pomazal jsem si oči a stejně nosím brýle. Ze Stožecké skály byl boží výhled a ta krajina...

Domínik Piačka

V restauraci Kameňák výborně vařili a její majitel pan Finík nám úžasně vyprávěl o rybách a pak nás s sebou také vzal krmít pstruhy.

